

nekaj številčk vašega lista, nekaj številčk »Našega Doma«, in nekaj drugih. Pa enega prihaja, lahko rečem, precejšna številka, njegovega imena nočem imenovati. Ta prihaja skoro v vsako tretjo hišo. Res žalostne razmere!

Predragi gospod urednik, vprašali me boste, kako da je to? Ali nimamo nič zavednih mož, ki bi govorili za narod? »Moram Vam odgovoriti: »da, imamo jih, pa toliko, da jih lahko na eni roki prešteje in še skoro trije prsti ostanejo. Teh par mož, posebno eden je dober mož, učen, ki ve, kaj se pravi govoriti narodu, ki ve, kaj se pravi živeti za narod, ki ve, kako se Slovencem godi v Avstriji. Tudi še nekaj drugih je takih! Pa ko bi se vendar ti enkrat pošteno ganili. In tako se obračam na vas, predragi merodajni možje v Oslušovcih! Prosim vas, kako dolgo še boste pustili tavati svoje prijatelje, svoje tovariše v temi! Ni dovolj, če mora vedno eden govoriti, tudi enemu potem mine veselje. Vsi skupaj, in bo slo, mora iti! Kako mirna bo potem vaša vest, ko boste storili svojo dolžnost. Na delo, ne omagajte v njem! Kako žalostno je, ako kmet, ki je v dobrem blagostanju, ki ima vesele, zdrave otroke, mlade hčerke, ki bi rade zvedele, kako lepo delujejo njihove tovarišice drugod okoli n. pr. v Slov. goricah, ako tak kmet nima niti enega časnika v svoji hiši. »Štajerca« so se naveličali že prvo leto (nihče ga ne more dolgo gledati) in sedaj mislijo, da so vsi časopisi taki. Torej vam zopet kličem: na delo! Začnite prigovarjati tako dolgo, da boste imeli uspeh, naj si naročijo hitro, takoj »Slov. Gospod.« ali »Naš Dom.« Kako lepo bo, ko ga boste videli v vsaki kmetijski hiši!

In vi, mladeniči! Ali ne slišite govoriti o narodnem delu vaših tovarišev v Sloven. goricah! Vi pa spite in sanjate Bog ve kaj, najbrže o tistem času, ko bodo prišli vaši sosedje iz Slov. goric vas budit, rekoč: »No, le gor, samo vi še spite, Oslušovčani! Solnce je že visoko in čas je za delo, drugi so že dolgo po koncu, že vedo, kaj je omika, vi se še niti zbudili niste!« Tako, predragi, vam bodo govorili, ali vas ne bo sram? Delajte tudi na narodnem polju! Naročajte si dobre časnike, naročite si vsaj »Naš Dom«, če že ne morete »Slov. Gospodarja«, ali kakega drugega pametnega časopisa. Žalostno je, ako je mladenič, dobro ga poznam, celo zateleban v neumnega »Štajerca«, ker nima nikogar, ki bi mu povedal njegove namene. Poslušajte starejše može, ki so že dolgo naročeni na »Slov. Gospod.«, ubogajte jih in storite, kakor vam bodo rekli in kmalu boste z veseljem pritrdili: »Tudi mi smo prišli do narodnega spoznanja!«

Ivan je dosegel svoj namen. Odslej ni nikdo več hotel govoriti z njim. Le Jerica, mlada kravarica, sirotka brez starišev kot on, je imela sočutje z njim. Ko je Dominik vstal od večerje in odhajal počivat, šla je do vrat za njim in mu rekla z ljubkim glasom: »Lahko noč Dominik, Bog te obvari!« Dominik se je bridko nasmehnil, a ničesar ni odgovoril. Kako otožen je bil; ta večer je posebno občutil, kako hudo je, če otrok nima očeta ne matere.

(Konec prihodnjic)

Smešničar.

V kavarni. Jaka, ki ni znal čitati, je sedel v kavarni ter držal v roki časnik. A držal ga je narobe. Prijatelj Mirko ga vpraša: »No, kaj je novega, Jaka?« »Vse narobe po svetu!« odreže se Jaka. »Pa časnik drugače drži, bo pa vse prav«, zasoli mu jo Mirko.

In ve, predrage deklice, glejte, da boste došle one iz sosednih far, delajte kakor one, naročite si vsaj »Naš Dom«, boste videle, kako vam bo prijeten. Boste videle, kako se on vedno za vas poteguje. Prigovarjajte svoje tovarišice, ne mirujte prej, dokler ne bo imela vsaka svoj »Naš Dom«. In tedaj vas bom v njem pohvalil, tako kakor sedaj prosim, da to storite.

Sedaj vas pa srčno pozdravi vse, vaš dobroznani prijatelj Izoslušovedoma.

Od Sv. Urbana pri Ptuj. (Zanimive reči.) Dragi bralci »Slov. Gospodarja«! Ne zamerite, ako spet malo pogledamo v našo župnijo. Tukaj vam pišem vzgled, kako se tudi po naši župniji uradujejo občinski predstojniki, v tako popačeni »nejške« pisavi, da bi človek lahko od smeha poknil. Naključje je naneslo, da sem bral črnovojniško zglasilnico, narejeno od gospoda »gemeindevorsteherja« J. Čech v »Ternovetzerbergu«. Tam piše: »N. N. keuschler zustendig nach N. Bei Pettau, land Steiermarg, ist vafenfeihig. J. Čech, gemeindevorsteher.« — Še drug vzgled, kako ta očka lepo »nejški« uradujejo. Dne 5. listop. 1901 je izdal ta-le živinski potni list: »Skupno štev. živinčet: eine. Popis gnane živine: Kuh sechvarz. Kraj kamor je namenjena: zu St. Leonhard v. C. Županstvo: Ternovetzerberg. J. Čech, g. v.« — Občina »Trnovski vrh«, lahko si ponosna, da imaš »Gemeinde-Vorsteherja«, kateri je tako podučen v »nejški« pisavi. Gospod »Gemeindevorsteher«, jaz bi vas prosil, in bi bilo lepo, da ker po celi župniji skoro vsi gospodje občinski predstojniki slovenski uradujejo, tudi vi v prihodnjic po slovensko pišete, gotovo boste boljše »trofili«. — Ta gospod občinski predstojnik bo pa res skoro vstal iz narodnega spanja, ker se že tako budi, samo malo zadremal je še. Upamo, da se bo tudi on skoro celo zbudil, ko je že solnce tako visoko. Strmski.

S Prevorja. (Naši časniki). Od raznih strani imaš ljubi »Slov. Gospodar« prav obilno dopisov, le z visokega Prevorja v tvoje predale ne pride nobeden. — Daleč smo pač od sveta. K nam se teško pride, a tudi od nas je teško kam iti, ker še je cesta od Lisične do Sv. Urbana v zraku in kje na papirju, za to pa ni treba misliti, da smo pri nas sami podremanci in narodni zaspanci; nasprotno, pri nas so prav zavedni ljudje, ki prav veliko berejo. Pri nas je prav močno razširjena Mohorjeva družba, a izmed časnikov prihaja k nam v mnogih iztisih »Slov. Gospodar« in »Naš Dom«. Želeti je le, da bi si posebno zadnjega zavedni prevorski mladeniči še v večjem številu naročili, vsaj so daleč na okrog znani kot vrli narodnjaki.

To bi bila tako nekako solnčna stran našega kraja, naj pa še poročam o njegovi senčni strani. Žalibog, da je našel k nam pot tudi vsiljenec, ptujski »Štajerc«, ki prihaja k nam v petih iztisih ljudi motit in slepit. — Reveži ne spoznajo, kako hrano jim daje.

Obžalovanja vredno je, da ima naša župnija tudi dva naročnika na lažipolnega »Rodoljuba«. Prvi naročnik, prav za prav naročnica je neka samica, ki ni našega mišljenja, vendar hrana, ki jo daje »Rodoljub«, se ji silno dopade. Večja škoda je, da »Rodoljub« prihaja v hišo enega tukajšnjih pridnih krščanskih kmetov, kateri je kot poštenjak daleč na okoli dobro znan in ravno zato upamo, da bo »Rodoljub« pokazal pot nazaj po blatni cesti, odkoder itak že ves blaten prihaja. — Vrli Prevorjani, proč torej s slabimi časniki, proč s strupom, da se ne zastrupite, proč s kugo, da se ne okužite — Vam svetuje dober prijatelj!

Dve veliki nesreči.

Dan 2. februarja je bil nesrečen dan. Zgodilo se je veliko večjih in manjših nezgod. Svojim čitateljem hočemo poročati le o dveh, ki sta se zgodili v naši bližini. Jedna se je pripetila v Lonču (Deuč-Landsberg), na Štajerskem, druga pa pri Beljaku na Koroškem.

Na postaji v Lonču se je pripravljala tovarni vlak, da se odpelje proti Gradcu. Bilo je okoli 1/10 ure. Večina ljudi je bila v župnijski cerkvi pri sv. maši. Kar se zasliši od postaje sem velikanski pok, da so se poslopja zazibala. Razpočil je kotel lokomotive tovarnega vlaka. Ljudje, ki so na kolodvoru čakali osebnega vlaka iz Gradca, so v prvem hipu prestrašeni odbežali na vse strani. Ko pa je minol prvi strah, zavedli so se velike nesreče, ki se je zgodila ter hiteli na kraj nesreče. Tu se jim je nudit strašen prizor. Kotel je vrglo 300 metrov daleč. Padel je na vrt tovarne za žveplenke Pojazzi, kjer se je zaril v tla, zopet ven skočil ter se drugič zaril globoko v tla, kjer je nazadnje obtičal. Usmrtil je štiri osebe in sicer strojevodjo Virta, skladiščnega uradnika Šnajdarja, sprevednika Železingarja in kurjača Tišlarja. Trupla so bila popolnoma oparjena in razmesarjena. Strojvodji Virtu je odtrgalo jedno nogo, katero so našli po dolgem iskanju še le popoldne. Skladiščnemu uradniku je odtrgalo obe nogi. Truplo sprevednika Železingarja so iskali dve uri ter je našli popolnoma razmesarjeno, da so je komaj spoznali. Truplo kurjača Tišlarja so še našli komaj v ponedeljek zjutraj. Bilo je celo skrceno ter polno ran. Mnogo koscev mesa je ležalo na prostoru nesreče okoli in ne ve se, h kateremu truplu spada.

Nesreča je tem večja, ker ni zadela samo ponesrečencev, ampak tudi njih rodbine. Strojvodja Virt je 38 let star ter zapusti dva otroke in udovo v blagoslovljenem stanju. Kurjač Tišlar je 52 let star ter zapusti udovo z dvema otrokoma v 10. in 12. letu. Uradnik Šnajdar zapusti udovo in štiri še mladoletne otroke. Sprevednik Železingar ni bil oženjen.

Kako je nesreča nastala, kdo jo je zakrivil, se ne ve in bo menda ostalo za vedno prikrito. Kajti ravno oni, ki bi lahko povedali razloge, so za večno obmolknili.

Druga nesreča pa se je zgodila v Pliberku pri Beljaku na Koroškem. Na vas Pliberk sta se udrla dva velikanska plaza snega. Podrla sta in poškodovala več hiš. Nesreča ni zahtevala nobene človeške žrtve. Natančneje poročila še manjkajo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. Politično narodno gospod. društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. zboruje v nedeljo, t. j. 9. febr. ob 3. uri. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Na Goro, na Goro! V ponedeljek dne 10. febr. so občinske volitve na Gori pri Ptuj. Čast in korist vsakega katoliškega in slovenskega posestnika v tej občini zahteva, da se udeleži volitve. Pristaš ptujskih meščanov, Repa, že drži za županski stolec, da se vsede nanj. Ta stolec mu morajo dne 10. febr. zavedni slovenski može spodmakniti. Potem bo Gora lahko zapela tudi o Repi ono narodno pesem:

Junak črnogorski
Na cepiklu sedi,
Vozi se v mesto,
Se kislo drži!

Slovenski može, bodite edini in složni! Kakor pri državnoborskih volitvah, pokažite tudi sedaj, da ste slovenski narodnjaki, na katere se lahko domovina vedno zanese. Na Goro, na Goro!

Celjska slovenska gimnazija. Z dne 5. febr. ob 6. uri zvečer se nam še poroča z Dunaja: Danes je pri obravnavi srednjih šol v proračunskem odseku poslanec Robič z največjo odločnostjo pobijal resolucijo grofa Stürgkha, naj se celjski slovensko-nemški spodnji gimnazijski razredi opustijo. Poslanci vseh strank so z največjo pazljivostjo poslušali govornika; tako tudi naučni minister dr. Hartl in vsi vladni zastopniki. Govor je napravil globoki vtis na vse stranke. — Zato je pa vzbudil odgovor ministra pri Jugoslovanih nepopisno osupnenje in občno nejevoljo, ker je izjavil, da spozna v Stürgkhovi resoluciji naklonjenost Nemcev proti Slovincem! — Tako! Če nam Slovincem Nemci vzamejo to, kar že imamo, s tem kažejo Slovincem naklonjenost!?? Kdo zamore zapopasti ta ministrov odgovor? — Slovenski poslanci so imeli takoj po ministrov izjavi sejo ter sklenili potrebne nadaljne korake. Dr. Herold je v imenu Čehov v odseku napovedal, da nas bodo oni podpirali v naših zahtevah po celjskih spodnjegimnazijskih razredih.

Nedeljski počitek v odvetniških in notariatskih pisarnah. Poslanec Žičkar in tovariši so vložili naslednji predlog: Na večkratno zahtevo zasebnih uradnikov, ki poslujejo v odvetniških in notariatskih pisarnah, so mnogi odvetniki in notariji pred nekaj časom prostovoljno dovolili delni nedeljski počitek. Ker so pa oni odvetniki in notariji, ki nasprotujejo tej humanitarni uvedbi, tudi nadalje imeli odprte svoje pisarne, vrnil so se prvi, ker jim je pretela konkurenca, na pot svoje stare prakse. Tako je prišlo, da morajo sedaj v Celju, Gorici, Ljubljani in Mariboru delati vsi odvetniški in notariatski uradniki vsako nedeljo in praznik celo dopoldne, akoravno se jim je svojedobno vsaj deloma dovolil nedeljski počitek. V tej visoki zbornici se je že ope-tovano naglašalo, da je delo v odvetniških in notariatskih pisarnah ravno ob nedeljah in praznikih tako naporno, da prosti popoldne zasebnim uradnikom ob nedeljah in praznikih ne more nuditi nikakega užitka življenja, ker komaj zadostuje za odpočitek od napornega dopoldnanskega dela. Ker torej zasebni uradniki v navedenih pisarnah nujno potrebujejo počitka ob nedeljah in praznikih, da morejo izvrševati svoje verske dolžnosti, da si odpočijejo in skrbje za svoje zdravje, kakor tudi iz rodbinskih ozirov, a se jim ta počitek nikdar ne bo dovolil, dokler ne bo to zakonito določeno, stavijo podpisani naslednji predlog:

Visoka zbornica skleni:

»Visoka vlada se pozivlja, da z ozirom na to, da je nedeljski počitek že uveden tudi pri c. kr. uradih, v najkrajšem času predloži poslanski zbornici načrt zakona glede uvedbe popolnega nedeljskega počitka v odvetniških in notariatskih pisarnah.«

V oblikostnem oziru predlagamo, da se ta predlog brez prvega branja izroči socialno-politiškemu odseku.

S tira je skočil tovorni vlak dne 5. febr. v Št. Lju pri Mariboru. Nesreča se ni zgodila nobena.

Vlak je povozil dne 4. febr. neko žensko med Radgono in Halbenrajnom. Ni se še dognalo, odkod in kdo je ženska.

Na Frankolovem se je poročil gospod Dom. Bezensek, trgovec, z gospico Alojzijo Klemenčičevo iz Velike Loke na Kranjskem.

Iz šole. Nadučitelj pri Sv. Andražu g. Miloš Levstik je dobil učiteljsko mesto na celjski okoliški šoli. Gca Roza Jelenc, učiteljica v Framu, je dobila službo na Kranjskem. Učiteljica ročnih del pri Novi cerkvi pri Ptujju je postala gđc. Emilija Kmet, za soli Gomil-

sko in Orla vas pa gđc. Hermina Brence. Gđc. Feigel Ottilija, učiteljica v Zrečah, dobila je učiteljsko službo v Slovenjibistrici.

Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani potujoči uradnik je g. Štut, ki potuje sedaj po Štajerskem. Prosimo naše somišljenike, da ga podpirajo v njegovem poslovanju.

Redkost redkosti. Prijatelj našega lista prinesel nam je iz Arnovža živega hrošča, nenavadno velikega razvoja. Res, čudna prikazen v tem mesecu in v tako velikem snegu. Našel ga je na nekem vrtu, kjer se je hrošč ravno radovedno oziral z drevesa po beli sneženi odeji.

V Ljubljani je umrl dne 4. t. m. g. dr. Josip Galle, ki je bil svoječasno tudi državni pravdnik v Celju. Bil je vrl katoličan in narodnjak. Bodi mu zemljica lahka!

Iz črešnjske župnije. Prošnjo za slovensko vseučilišče v Ljubljani so na visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje na Dunaji poslale občine: Črešnjevce, Vrhloga in Pretrež. — Na visoki državni zbor pa: cerkveno predstojn. farne cerkve na Črešnjevcu in podružne cerkve sv. treh Kraljev v Jelšovcu po državnem poslancu g. prof. Robiču.

Galicija pri Celju. Pri nas je prav zdrav zrak. To kaže, da smo imeli v preteklem letu le 20 pogrebov, pa 52 krstov. K koncu leta pa ni bilo dva meseca nobene mrliče.

Smrtna kosa. Zadnjega januarija smo pokopali daleč na okoli znano pridno ženo Uršulo Amon p. d. Rebersico, ženo župana Matije Amon v Drenskorebru. Huda pljučnica ji je v enem tednu skončala življenje v 61. letu. — Bila je velika dobrotnica ubogih in nikoli ni pustila reveža brez daru, zato bodi ji ljubi Bog usmiljen sodnik.

Občinske volitve na Zdolah. Pretečenega meseca januarija imeli smo na Zdolah pri Kozjem občinske volitve. Na izid teh volitev bili smo zelo radovedni, ker v tej občini že par let rujejo neki modrijani »Štajerčevega« duha, katerim je bil dosedajni župan trn v peti. V tej občini stojte si navadno tudi dve stranki nasproti, kozjanska in pilštajnska, ker polovica občine Zdole spada v kozjansko, polovica pa v pilštajnsko župnijo in tako je tudi število odbornikov razdeljeno, 6 na vsaki strani. Popolnoma pogoreli so vsi oni, ki imajo »Štajerca«. — Županom bil je izvoljen Miha Čepin, ki je tudi do zdaj izborni županoval in marsikateri novič občini prihranil. Da je mož izvrsten, spričuje to, da so mu dali svoje glasove skoraj tudi vsi odborniki kozjanskega dela občine.

V Ljutomeru se godijo čudne reči. Župan Švarc je odložil župansko čast. Pravijo, da je bolan, drugi pa pravijo, da med njim in drugimi »Nemci« ne vlada več staro sporazumljenje.

V Spodnji Poljskavi se je poročil dne 3. svečana t. l. g. Franc Šlamberger, lampist na Pragerskem z gđc. Trezo Pogorevc, hčerjo znanega kmeta na Pokošah pri Slov. Bistrici! Bilo srečno!

Iz Rogačke Slatine nam pišejo: Zahvala v prvi vrsti našemu gospodu nadžupniku Francu Korošču, ki so naše prošnje podpirali, ko je bilo v leti 1901 v naši fari pri Sv. Križu tik Rogačke Slatine več občin po toči hudo poškodovanih, drugič pa se iskreno zahvaljujemo našim državnim poslancem g. Jožefu Žičkarju in g. dvornemu svetovalcu dr. Miroslavu Ploju, ker sta se toliko trudila za nas v državnem zboru. Iskrena zahvala! Ravno pretekli teden dne 28. prosinca smo sprejeli za nesrečo lepo odškodnino: občina Rajnkovec 1926 kron, občina Brestovec 1400 kron, občina Sv. Trojica in občina Plat tudi lepo svoto. Bog povrni imenovanim gospodom njih trud!

Rogatec. Župan rogaške slovenske okolice je popolnoma v nemških rokah. Pravijo, da uraduje le nemško, ker je tako želja nem-

škega tajnika, ki posluje pri trškem zastopu. Slovenski župan goni svoje odbornike in svetovalce k sejam v — trg, ker se baje nemškemu tajniku ne poljubi hoditi drugam k seji. Pravijo tudi, da ima slovenski župan samo nemški pečat — Gemeindeamt Donatiberg — kajti to se neki strašno lepo sliši. Slovenski pečat je rabil pač nekdaž že v napol pozabljeni, prvotni, še ne tako napredni dobi svojega županovanja, zdaj ga je lepo zavil in shranil. Zdaj pa, ko je vse bolj napredno in razsvetljeno, mcrajo biti le: sigli, rihtarji, gemeinderati, gemeindeausssusi! Za slovenskega župana nikakor ni lepo tako posilniti nemško županovanje. Toliko za danes v premislek in prevdarek.

Umrl je dne 5. m. m. v Mariboru vrl narodnjak Filip Inkret, rojen pri Sv. Križu tik Slatine. Čeravno je živel kot tukajšni obrtnik, bil je namreč mizar, več let med Nemci, ostal je vendar zvest sin matere Slovenije. Bodi mu zemljica lahka.

Iz Osluševca pri Velikinedelji. Poroča se nam, da je bil v zadnji naši prilogi »Naš Dom« g. Kovačec neopravičeno napaden. Seveda tega ni kriv »Naš Dom«, ampak njegov ondodni poročevalec, katerega javno pozivljemo, da se opraviči. Nam v uredništvu je nemogoče, poznati vse osebe in vse razmere na Spodnjem Štajerskem, zato se moramo zanesti na poročevalce. Zavoljo vsakega dopisa se ne moremo peljati na lice mesta, da se poučimo o resnicoljubnosti poročevalcev, potem bi morali imeti celo kompanijo urednikov, ki bi se samo vozarihi okoli, da vohajo za dopisniki. Mi se zanašamo na poštenost dopisnikov. Če kaj zakrivimo, pa radi damo resnici spričevanje. Tako nam je tudi danes v veselje, da moramo vrniti čast g. Kovačecu ter reči, da je on značajan, katoliško in narodno misleč Slovenec, zvest pristaš in naročnik naših katoliških listov.

Iz Stoperc. V seji občinskega odbora dne 28. dec. 1901 so bili prejšnji č. gosp. župnik sedaj v Poličanah, Alojzij Cilensek iz hvalečnosti za neprecenljive zasluge, v tukajšnjem odboru enoglasno izvoljeni častnim občanom.

V Letušu bode dne 9. t. m. ob 1/2 10. uri predpoldan blagoslovljenje novega šolskega poslopja, potem sv. maša. Skupni obed bo v gostilni g. Zanierja. Ob 3. uri popoldne je tombola v dobre šolske namene.

Iz Konjic. V štev. 5. »Slovenskega Gospodarja« od 31. jan. 1902 je dopis »Iz Konjiškega okraja«, v katerem stoji pri govoru o okrajnem zastopu in o zadnji seji med drugim sledeče: »Kar pa je pri tem še posebno žalostno, je to, da se tudi slovenski zastopniki, da celo takšni gospodje, ki se imajo za voditelje Slovencev v Konjicah pri teh razpravah poslužujejo edino le nemščine.« Ker sem jaz bil tačas edini tržan v okrajnem zastopu, grejo one besede gotovo na me. Ker so popolnoma neresnične, prosim da se ta zadeva popravi takole: Jaz sem pri dotični seji imel referat o računu za leto 1899. Odkar sem v okrajnem zastopu in to že 12 let, poročal sem vedno najprvo v slovenskem jeziku, potem še le v nemškem, kakor tudi sedaj; toraj je neresnično, da bi se jaz bil pri tej razpravi edino posluževal le nemščine. Drugi gospodje nemške večine govore sicer nemški, a pojasnuje se vsaka zadeva tudi v slovenskem jeziku in se ne more reči, da bi eden ali drugi zastopnikov ne vedel, o čem se je razpravljalo. Toliko resnici na ljubo. — Dr. Ivan Rudolf, odbornik okrajnega zastopa za kmečke občine.

Cven. Poštno nabiralnico dovolilo je c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu za občino Cven, t. j. Cven, Mota, gornje in spodnje Krapje. Tozadevna prošnja cvenske občine, vložena že v spomladi lanskega leta, čakala je skoro leto dni rešenja; neposredno potem, ko je pobral poštar ljutomerski Mauritsch svoja šila in kopita, bilo je ugodno rešenje te prošnje tukaj. Take naprave je bilo pri

nas že davno potreba, kjer obstoji trirazredna šola, bralno društvo, gasilno društvo, kmetijska zadruga, ki ima sama več prometa kot vse km. zadruge na Sp. Štajerskem. Država plača vse stroške za to napravo, tako da občno vinarja ne stane. Z ozirom na velik promet ljutomerske pošte, v katerem lokalu je zlasti po nedeljah neznosna stiska, bi kazalo več takih poštних oddajalnic v okraju ustanoviti, zlasti v Cezanjemcih za tisto šolo vsolane občine. Na ljutomerski pošti imamo sedaj, ko se je zgoraj imenovani poštar preselil tje gor med nemške Muhlne, dve poštne upraviteljici. Upamo, da bo občevanje poštne nega osobja odslej vedno uljudno in prijazno.

Za slovensko vsučilišče sta oddala poslanca Robič in Žičkar v seji 4. februvarja prošnje sledečih občin in zastopov: Robič: prošnje občin: Zamarsko, Črešnovce, Pretrež, Verhloga, Verhole, »Čitalnice« v Slovenski Bistrici, učiteljsva na Črešnjecih, cerkvenih predstojništev na Črešnjecih in Sv. Kraljev v Jelševcu. — Žičkar: občine: Sv. Peter pod Sv. Gorami, Sv. Kunigunda na Pohorju, Destinci, Lastnič, Sedlarjevo, od krajnega šolskega sveta na Doberni; sledečih društev: »Slovenskega katol. delavskega društva« v Trbovljah, »Moške podružnice sv. Cirila in Metoda« v Trbovljah, »Katol. polit. narodnega kmetijskega društva« »Sloga« v Čadramu, »Bralnega društva« pri Sv. Ani v Slov. gor., »Katol. braln. in gospodarskega društva« pri Sv. Benediktu v Slov. gor., »Katol. polit. društva za sodnijski okraj Sv. Lenart« v Slov. gor., »Sava«, katol. polit. društva za brežiški in sevnjski okraj, »Posojilnice« v Trbovljah.

Občina Mihalovec v brežiškem okraju je predložila po poslancu Žičkarju prošnjo za ustanovitev pletarske šole v brežiškem okraju. Zdramite se tudi druge občine!

Nova železnica. Srednještajerski okr. in obč. zastopi nabirajo delnice za zgradbo krajevine železnice po Sulmski dolini. Istočasno hočejo doseči, da se preloži dosedanje zvezno središče iz Spielfelda v Lipnico. Zadnje je na škodo Slovencev.

Sv. Martin pod Vurbergom. Nakratko Vam hočem, gospod urednik, popisati biserno poroko Jožefa in Ane Dvorsaka pri Sv. Martinu pod Vurbergom. Že v soboto zvečer dne 18. prosinca, ko je češčno Marijo odzvonilo, so topiči in godba naznanjali bližajočo se slavnost. Daleč čez Dravo se je razlegal veseli glas. Drugi dan ob pol 10. uri so se gostje pomikali proti cerkvi. Najprej je šla velika množica ljudi, potem slavljence med ovenčanimi dekleti, za slavljencema je šel sorodnik, c. kr. topničarski stotnik v spremstvu dveh drugih cesarskih služabnikov in sorodnikov. Okoli 10. ure je bila sv. maša, po maši sta stopila slavljence pred oltar in domači gospod župnik so opravljali cerkvene obrede in molitve. Po dokončanih obredih so spregovorili: Predragi v Gospodu! Danes obhajamo god Imena Jezusovega, zato hočem vse v imenu Jezusovem govoriti. Predragi, znano vam je, da mi danes obhajamo biserno poroko. Ravno danes je 60 let, ko sta Jožef in Ana Dvorsak v tej cerkvi in pred tem oltarjem nastopila zakrament sv. zakona in si obljubila zakonsko zvestobo, katero sta tako lepo spolnjevala! Danes stojita torej že tretjekrat ravno pred tem oltarjem in obhajata šestdeseto obletnico ali biserno poroko. Malokateri doživijo tako skupno zakonsko starost. Vem in prepričan sem, da sta ta dva slavljence živela v imenu Jezusovem in po njegovih naukih, zato tolik blagoslov z nebes. Popoldne je bila zabava pri Ramuteji. Še mnogo let!

Nova knjiga. V naši tiskarni je izšla nova knjiga: Katekizem o zakonu. Navod za katoliške zaročence in zakonske. Poslovenil duhovnik lavantinske škofije. Stane 30 vin., s poštino 35 vin. V knjigi se razpravlja o bistvu in veliki vrednosti zakona med kristjani; potem o načinu, kako se vredno pri-

pravljati na sveti zakon, kako ga Bogu dopadljivo sklepati in kako v svetem zakonskem stanu v resnici pobožno in sveto živeti. Knjižica naj bi prinesla prav mnogim katoliškim zaročencem in zakonskim korist in blagoslov!

Umrl je v Celju Jos. Jaky, vodja nemške kranilnice.

Ustrelil se je v Celju J. Filipič, trgovski pomočnik, uslužben v Rakuschevi železni trgovini. Doma je iz Vojnika. Vzrok samomora je baje nesrečna ljubezen.

Cerkvene stvari.

Visok dar. Premilostljivi knez in škof dr. Mihael Napotnik so zopet darovali 700 kron za glavno okno župnijske cerkve v Vojniku. Cerkveno predstojništvo njim izreka za velikodušni dar najiskrenejšo zahvalo.

Duhovniške vesti. Prestavljena sta čč. gg. Martin Agrež iz Dola k Št. Martinu na Pohorju, Jakob Gašparič iz Št. Martina na Pohorju v Dol.

Društvena poročila.

Še enkrat. Že v prvi številki tekočega leta smo prosili društva, naj nam določijo naznanila vsaj do srede dopoldne, da jih lahko natisnemo na prostoru, za to določenem. A skoro pri vsaki številki še dobimo par društvenih naznanil pozneje. Tako tudi danes. Izjemno še jih tokrat priobčujemo tukaj med društvenimi poročili. Mnoga društva so tudi huda, zakaj ne prinesemo celega v sporeda. Za Boga milega! Saj smo že povedali razloge. Taka naznanila so vedno enaka in nam vzamejo preveč prostora. Če se pove, da ima društvo občni zbor, tedaj že itak vsakdo zna, da bo na dnevnem redu poročilo blagajnikovo, tajnikove itd. S takimi širokimi naznanili se nam jemlje v listu preveliko prostora in zanižujemo listu trpi. To naj društva blagovolijo uvaževati. Kar storimo, storimo iz dobroga namena. Sicer pa, potrpite drug z drugim!

Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuja priredi s sodelovanjem Marijine družbe v nedeljo, dne 9. svečana popoldne po večernicah in v torek, dne 11. svečana ob 3. uri popoldne v šoli veselico z govorom, petjem in igro »Lurska pastarica«. Vstopnina 20 vin. Pridite mnogoštevilno!

Mladeniška zveza pri Sv. Juriju ob Ščavnici nam naznanja, da bo njena slavnost dne 9. t. mes. v gostilni gosp. Slane in ne v šoli pri Sv. Duhu.

Bralno društvo v Žičah priredi v nedeljo, dne 9. t. m. pri g. Jeriču poučno-zabaven večer. Spored: Predavanje o obrezovanju in okopavanju trt, šaljiva tombola itd. Vstopnina prosta; začetek ob 6. uri zvečer.

Pri Sv. Benediktu v Slov. gor. se priredi v nedeljo, 9. t. m. letni občni zbor z veselico: petje, deklamacije in gledališčne igre. — Tamošnje bralno društvo šteje 238 udov in dobiva 50 izstisov »Slov. Gosp.« in 80 »Našega Doma«.

Sv. Križ na Murskem polju. Tukajšnje bralno društvo je imelo dne 26. pros. t. l. svoj občni zbor. Gospod predsednik je z navdušenimi besedami povdarjal važnost bralnih društev in omenil, da so taka društva najbolj pristojna za mlade ljudi, ker starejši res bere in bere, pa ostane navadno pri tem, kar je bil že od nekdaj. Odkar društvo obstoji, še ni videlo takega napredka kakor to leto; imelo je namreč 94 udov, med temi pa je več kot polovica samih fantov. — Pohvalno omenimo zlasti delovanje fantov Fr. Stuhca, ki je sedaj pri vojaki v Pulju in Josipa Repa, ki je tudi v tem času stopil v drug stan. Prečitale so se med letom 705 različnih knjig, časniki pa še posebej. Vsled velikega prirastka mladeničev je sklenil od-

bor, da naj se v tekočem letu priredi nekaterekrat veselica in v ta namen se je določilo, da naj se spravi novi gledališki oder, kjer bodo — kakor že lansko leto — zopet sami domači mladeniči kot diletantje in pevci nastopili. V novi odbor so izvoljeni: g. Mat. Slavič, posestnik v Bučevcih, predsednik, č. g. Jos. Weixl, župnik, podpreds., č. g. Jos. Mihalič, odbornik, g. Jos. Rožman, odbornik, posestnik v Starivesi, Jos. Rep, posestnik v Logarovcih, blagajnik, Franc Novak, tajnik in Jakob Stuhc, oba fanta v Starivesi. K sklepu se g. predsednik zahvaljuje gosp. nadučitelju Ant. Herzogu za njegovo vstrajno 13 letno delovanje kot tajnik; prosi ga, naj še ostane vedno zvest vodja pevskemu zboru, ki posebno sedaj krepko napreduje, šteje namreč 16 udov, samih fantov. Dragi mladeniči križevske fars, poprimimo se krepke bralnega društva, ki je namenjeno v izobrazbo mladine in glejmo, da bo naše društvo stalo vedno v prvih vrstah z benediškimi, jareninskimi in jurijskimi mladeniči.

Staroveški.

»Lastni Dom« v Celju, delavska stavbena zadruga je izdala poročilo in računski zaključek za prvo upravno l. 1901, od ustanovitve 30. avg. do 31. decem. 1901. — Do konca leta 1901 je pristopilo zadruzi 36 zadružnikov, kateri imajo vplačanih 75 deležev po 20 K v skupnem znesku po 1500 K. — Izstopil ni nobeden zadružnik. Gradilo se je v prvem zadružnem letu petero hiš in sicer štiri na skupnem zadružnem posestvu na Gaberju, od katerih je bila ena do konca leta popolnoma dogotovljena, tako da lastnik s svojo družino v istej z novim letom 1902 že prebiva, in ena hiša na Bregu pri Celju, kjer si je dotični zadružnik stavbišče sam izbral. Štiri od zapričetih in še ne popolnoma dovršenih stavb se bodo v teku drugega zadružnega leta 1902 tudi dovršile. Vrhutega pa se bode na novo začelo graditi v bodočem letu kakih pet hiš zadružnikom, ki so se za to že oglasili. Pri občnem zboru, kateri se je vršil dne 28. jan. 1902, se je vzelo to poročilo na znanje in se je računski zaključek enoglasno odobril. Sklenilo se je pri istem, da se pridene čisti dobiček, ki znaša 51 K 91 v, po § 53. zadružnih pravil rezervnemu zakladu. Rezervni zaklad znaša za l. 1901 80-60 K in bode narastel po pristetju čistega dobička na 132-51 K. Z ozirom na človekoljubni namen te zadruge in zaradi velikih začetnih izdatkov se deležem za leto 1901 ni določila nobena dividenda.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. gospodje: Korošec Ant. 4 K, dva neimenovana 10 K, Šijanec Alojzij, kaplan 4 K, kmet iz Hoč za »kruh sv. Antona 1 K, gospa A. K. v Št. Juriju n. j. 3 K.

Iz Studenic. »Bralno društvo v Studenicah« je imelo 26. prosinca občni zbor, pri katerem se je izvolil nov odbor ter je predsedništvo prevzel g. Oto Vabič. Sprejem novih udov in plačevanje udnine pa je v nedeljo 9. svečana. K prav obilnemu pristopu k temu velevažnemu društvu vabi odbor.

Bralnemu društvu v Galiciji pri Celju so č. g. Anton Lednik, župnik pri sv. Duhu v Ločah darovali velikodušni dar 10 kron, gosp. Miha Štrukelj iz Dola pri Hrastniku pa nekaj knjig. Srčna zahvala blagima dobrotnikom. Bog plati! — Lepa hvala pa tudi gosp. Fr. Krašoviču, dijaku v Konjici na Kranjskem, ki nam je nekaj knjig tako po ceni prodal, da se čutimo dolžni zahvaliti. Bog živi vse, ki se spominjajo našega društva!

Mili darovi za družbo vednega češčenja: sv. Štefan pri Zusmu 20 K, Gerta Gomilšak 2 K, sv. Kunigunda na Pohorju 35 K, Laporje 36 K 6 v, Ruše 32 K, Polzela 110 K, Spodnja sv. Kungota 200 K, sv. Vid nad Valdekom 9 K, Koprivnica 27 K, Kapela pri Radgoni 40 K 65 v, sv. Lovrenc v Slov. gor. 30 K, Stolna cerkev v Mariboru 40 K 50 v, Rogatec 22 K 73 v, Kostivnica 19 K 17 v, sv. Florijan na Boču 10 K, Makole 35 K,